

**Đức Chúa Trời dấy lên Đê-bô-ra làm quan xét của Israel  
và làm một người mẹ trong Israel,  
người thực hành việc người nữ thuận phục người nam  
để giữ quy định của Đức Chúa Trời  
và đem toàn thể Israel vào một trật tự đúng đắn  
dưới vương quyền và quyền làm đầu của Đức Chúa Trời**

Đọc Kinh văn: Quan. 4–5

**I. Sách Các Quan Xét cho thấy rằng Israel đã xúc phạm Đức Chúa Trời bằng cách khước từ Ngài là Vua của họ; trong cách nhìn của Đức Chúa Trời, nếu chúng ta khước từ Ngài là Vua, Chúa, Đầu, và Chồng của mình thì đó là điều hết sức độc ác, gian ác—1 Sa. 8:7; 12:17, 19; Quan. 21:25; 17:6; Lu. 19:11-14; Giê. 11:13; Êxc. 16:24:**

- A. Chúng ta nên liên tục nhận lấy, kinh nghiệm, và vui hưởng Christ là Vua, Chúa, Đầu, và Chồng của mình hầu Ngài có thể trở nên phước hạnh để làm cho chúng ta thành kênh dẫn phước hạnh cho các thánh đồ và tất cả các Hội thánh—Mat. 2:2; Gi. 1:49; Hê. 7:2; Ês. 32:1-2; 33:22; Phil. 2:9-11; La. 14:6-9; 2 Cô. 4:5; Côl. 2:19; Êph. 1:22-23; 2 Cô. 11:2-3; Ôs. 2:19-20; Dân. 6:23-27; Thi. 128:5; 48:2.
- B. Ma-thi-ơ 1:1 nói về Christ là “con Đa-vít, con Áp-ra-ham”:
1. Vì là những kẻ phản loạn nên chúng ta cần ăn năn và tiếp nhận Christ là con Đa-vít, nghĩa là tiếp nhận Christ là uy quyền, Đấng tể trị và Vua của chúng ta, hầu Ngài có thể cai trị trong chúng ta và trên chúng ta trong vương quốc của Đức Chúa Trời.
  2. Nếu có Christ là con Đa-vít, Sa-lô-môn lớn hơn, chúng ta cũng sẽ có Ngài là con Áp-ra-ham, I-sác thật; điều này có nghĩa là chúng ta càng nhận Christ là Vua (con Đa-vít), chúng ta càng ở dưới sự cai trị của Ngài; và càng ở dưới sự cai trị của Ngài, chúng ta càng vui hưởng Ngài là phước hạnh của chúng ta (con Áp-ra-ham); đây là phước hạnh của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình được tổng kết nên Linh bào-hàm-tất-cả—c. 1; Ga. 3:14, 16, 29.
  3. Điều này sẽ khiến chúng ta trở nên các kênh dẫn phước hạnh vì sự trưởng tiến của các thánh đồ (sự lớn lên trong sự sống của họ) và vì niềm vui của đức tin họ (sự vui hưởng Christ của họ); chúng ta đã được kêu gọi để chúc phước cho người khác, vì vậy, là những người được chúc phước, chúng ta nên luôn chúc phước cho người khác để chúng ta có thể thừa hưởng phước hạnh—Phil. 1:25; 1 Phi. 3:9.

**II. Đức Chúa Trời dấy lên Đê-bô-ra làm quan xét của Israel, người thực hành việc người nữ thuận phục người nam để giữ quy định của Đức Chúa Trời và đem toàn thể Israel vào một trật tự đúng đắn dưới vương quyền và quyền làm đầu của Đức Chúa Trời—Quan. 4–5:**

- A. Con dân Israel lại làm điều ác trước mặt Đức Giê-hô-va sau khi Ê-hút qua đời (4:1), vì vậy Đức Giê-hô-va bán Israel vào tay Gia-bin, vua Ca-na-an, người có quan thống lĩnh quân đội tên là Si-sê-ra; ông có 900 xe ngựa sắt, và ông đàn áp Israel cách tàn bạo trong 20 năm—cc. 2, 3b.
- B. Vào thời điểm của Các Quan Xét chương 4, những người nam Israel đã thất bại trong chức năng lãnh đạo được Đức Chúa Trời chỉ định; điều này buộc Đức Chúa Trời phải làm một điều gì đó khác thường và bất thường là dấy lên một người nữ

tên Đê-bô-ra để làm quan xét của Israel; việc đẩy lên một người nữ như vậy đã thay đổi toàn bộ tình trạng của Israel—cc. 4-5.

- C. Con dân Israel kêu la đến Đức Giê-hô-va (c. 3a), và Đê-bô-ra, một nữ tiên tri, được đẩy lên làm quan xét của Israel; bà ngồi dưới cây chà là Đê-bô-ra, và con dân Israel đi lên nghe sự phán quyết của bà (cc. 4-5).
- D. Trong Kinh Thánh, một người nữ đứng dẫn hàm ý người thuận phục Đức Chúa Trời, người giữ quy định của Đức Chúa Trời; đây là vị trí mà Israel lẽ ra phải giữ trước mặt Đức Chúa Trời là Vua, Chúa, Đầu, và Chồng của họ, nhưng Israel đã vi phạm quy định của Đức Chúa Trời, rồi bỏ địa vị làm vợ của Đức Chúa Trời và lia bỏ Ngài đi theo hàng trăm thân tượng khác; điều này đã đem Israel vào tình cảnh và tình trạng thảm hại:
1. Sam-sôn là một Na-xi-rê từ trong lòng mẹ cho đến suốt cuộc đời ông; người Na-xi-rê phải để tóc dài, tượng trưng cho việc người ấy phải cứ luôn thuận phục quyền làm đầu của Chúa, trong sự thuận phục đó có quyền năng—Dân. 6:5; Quan. 16:17; 1 Cô. 11:3-6, 10, 15.
  2. Nhưng Đa-li-la mỗi ngày dùng lời nói thúc giục và thuyết phục ông nói cho cô biết bí mật về sức mạnh của ông cho đến khi “hồn ông mệt mỏi đến chết” (Quan. 16:16); bởi mưu kế làm hao mòn của Sa-tan, Sam-sôn đã sa vào bẫy của Sa-tan, tóc ông bị Đa-li-la cạo, và ông bị người Phi-li-tin bắt, đánh mất sự dâng mình Na-xi-rê, đánh mất quyền năng, chứng cứ của ông về sự thánh hóa, và đánh mất hiện diện của Đức Chúa Trời (Đa. 7:25).
  3. Những người chấp nhận sự dạy dỗ khác và sai trật rằng các tín đồ không nên thuận phục các uy quyền đại diện được Đức Chúa Trời chỉ định sẽ bị sự dạy dỗ này làm cho hư hỏng; với chúng ta (đặc biệt với các chị em đã kết hôn—Êph. 5:22-24), cần có một linh, chỗ đứng, một bầu không khí, và ý định thuận phục; nếu anh chị em là người như vậy, sẽ có phước hạnh lớn cho anh chị em và cho tương lai của anh chị em.
- E. Nhờ đọc bài ca của Đê-bô-ra trong Các Quan Xét chương 5, chúng ta có thể thấy bà có nhiều khả năng, năng lực, sáng suốt, và nhìn thấy trước, nhưng một người xuất chúng và có năng lực như vậy lại rất thuận phục; Đức Chúa Trời đã đặt bà làm người lãnh đạo; tuy nhiên bà đã giữ trật tự đứng đắn và nhận Ba-rác làm sự che phủ của mình—4:6-9; đc. 1 Cô. 11:3-6, 10.
- F. Đê-bô-ra nhận thức rằng bà cần một người nam làm sự che phủ cho bà; như Phao-lô nói trong 1 Cô-rin-tô 11:3: “Christ là đầu của mỗi người nam, người nam là đầu của người nữ, và Đức Chúa Trời là đầu của Christ.”
- G. Khi người nữ phi thường xà xuất chúng này dẫn đầu việc thực hành người nữ thuận phục người nam, thì cả nước bước vào một trật tự đứng đắn và tuyệt hảo; tất cả các lãnh đạo đều dẫn đầu, toàn thể dân sự theo sau, và quân đội được hình thành; mọi người đều trở về vị trí đứng đắn trước mặt Đức Giê-hô-va.
- H. Vì thế, Đê-bô-ra có thể nói trong bài ca của mình rằng: “Đáng chúc tụng Đức Giê-hô-va, / vì những người lãnh đạo dẫn đầu trong Israel, / dân sự sẵn lòng dâng chính mình, / những kẻ còn sót lại của những nhà quý tộc đi xuống; / Dân sự của Đức Giê-hô-va đi xuống với tôi chống lại kẻ cường bạo”—Quan. 5:2, 13.
- I. Chúc năng đầu tiên và lớn nhất của các chị em trong Hội thánh là thuận phục; nếu các chị em có thể học bài học này, Hội thánh sẽ mạnh mẽ, được làm cho phong phú, và được đổi mới:
1. Thuận phục đòi hỏi sự cung ứng sự sống, sự vui hưởng ân điển, công tác của thập tự giá, và từ chối bản ngã.

2. Những người đầy dẫy Christ thì cũng đầy sự thuận phục; Chúa, Đấng đã thuận phục suốt cuộc đời của Ngài, đã ban cho chúng ta sự sống thuận phục và vâng phục của Ngài—Phil. 2:5-11; Hê. 5:7-9.
3. Việc một chị em kết hôn với một anh em có nghĩa là chị sẵn sàng dâng chính mình và nói: “Tôi sẵn sàng thuận phục”; nếu một chị em trong lòng chưa bao giờ có ý định thuận phục người mà chị định kết hôn, thì chị không nên làm vợ của anh ấy và không nên cưới anh ấy—Êph. 5:22-23; 1 Phi. 3:1-6.

### **III. Đê-bô-ra không chỉ được đấng lên làm quan xét của Israel mà còn làm một người mẹ trong Israel—Quan. 5:7:**

- A. Khi nếp sống Hội thánh đạt đến đỉnh cao về mặt thực tiễn, thì nên có vài người mẹ thật trong mỗi Hội thánh; trong La Mã 16:13, Phao-lô nói: “Chào thăm Ru-phu, người được chọn trong Chúa, và mẹ người cũng là mẹ của tôi”:
  1. Sứ đồ Phao-lô cần một người mẹ; nếu không có một chị em là người mẹ chăm sóc họ thì tất cả những người mang gánh nặng để phụng sự Chúa sẽ buồn phiền; tất cả chúng ta cần sự chăm sóc của những người mẹ thuộc linh, sự chăm sóc của họ là sự nuôi dưỡng thật và sự bảo vệ thật của chúng ta.
  2. Việc Phao-lô có một người mẹ thuộc linh hàm ý rằng các thánh đồ trong nếp sống Hội thánh tại La Mã, qua sự đóng đinh và phục sinh của Christ, có một sự chuyển đời sự sống; cách tốt nhất để có sự chuyển đời sự sống là theo gương mẫu của Phao-lô quyết không biết điều gì ngoài Đấng Christ bao-hàm-tất-cả, và Đấng này chịu đóng đinh—1 Cô. 2:2.
- B. Phúc âm Giăng là sách về sự sống, không phải về sự sống thiên nhiên mà về sự sống được chuyển đời và được biến đổi; ban đầu, Giăng không phải con của Ma-ri, và Ma-ri không phải mẹ của Giăng, nhưng bởi sự chết giải phóng sự sống của Christ, bởi sự phục sinh ban phát sự sống của Ngài, và bởi mối liên hiệp sự sống của Ngài với họ, môn đồ yêu dấu này của Ngài có thể là một với Ngài và trở thành con của mẹ Ngài, và bà có thể trở thành mẹ của môn đồ yêu dấu này của Ngài—19:26-27.
- C. Mối quan hệ đầu tiên của chúng ta là trong xác thịt, nhưng mối quan hệ thứ hai là trong linh, tức là, trong sự sống được chuyển đời; vì chúng ta có sự sinh ra thứ hai (3:6) nên chắc chắn chúng ta có mối quan hệ thứ hai, mối quan hệ gia đình thứ hai với các chị em thật và những người mẹ thật.
- D. Nếu các chị em vận dụng linh cầu nguyện và đức tin để là những người mẹ thật ( 2 Cô. 4:13), họ sẽ nhận ra mình ích kỉ như thế nào và ở trong chính mình biết bao; có những người con tốt trong linh sẽ phơi bày họ đến cực điểm; hơn nữa, các chị em sẽ lớn lên và trưởng thành trong sự sống bằng cách chăm sóc một vài người con thuộc linh.
- E. Nếu các chị em yêu Chúa và nghiêm túc với nếp sống Hội thánh trong sự khôi phục của Chúa, họ cần xem mình là những y tá phục vụ, các y tá Hội thánh, những người chăm sóc điều dưỡng trong Hội thánh là bệnh viện thật; tất cả các chị em cần là các chị em phụng sự bằng sự cầu nguyện và là những người mẹ yêu thương bằng phương cách yêu thương tuyệt diệu nhất để giúp những người có nhu cầu và những người non trẻ trong sự sống thuộc linh của họ; đây là cách tốt nhất để nhận lãnh phước hạnh, sự lớn lên, sự thuộc linh, và sự vui hưởng thật của Chúa—La. 16:1-2, 13; Ês. 66:12-13; 1 Cô. 12:31b; 13:4-7.

**IV. Kinh Thánh nói rằng vào thời điểm đó, giữa vòng dân Đức Chúa Trời có “những quyết tâm lớn trong lòng”, và có “những tra xét lớn trong lòng”—Quan. 5:15-16:**

- A. Có quyết tâm lớn là ra một quyết định chắc chắn, và có sự tra xét lớn là lập ra một kế hoạch để sống với Chúa và sống ra Chúa vì sự khôi phục cập nhật của Ngài trong sự xây dựng Thân thể của Ngài, tức sự chuẩn bị cô dâu của Ngài, và mở ra vương quốc của Ngài trong sự hiển lộ của vương quốc—2 Cô. 5: 14-15; La. 14:7-9; Khải. 19:7-9.
- B. Vào 1943, khi Anh Lee ở trong thời gian bị quân cảnh Nhật đàn áp, Chúa đã ban cho anh một giấc mơ, trong đó anh thấy bình minh đang đến, giống như bình minh vào buổi sáng, với một con đường rộng lớn, chói sáng, thẳng tắp, và kéo dài vô hạn; đây là đường rộng lớn, mặt trời mọc, và tương lai vô hạn của sự khôi phục của Chúa—đc. Châm. 4:18.
- C. Chúng ta cần khao khát và cầu nguyện để trở nên giống những người mà Đê-bô-ra mô tả ở cuối bài ca của bà, bài ca này đã kết thúc một cách vinh hiển: “Nguyện những kẻ yêu mến Ngài được giống như mặt trời / Khi mọc lên rực rỡ”—Quan. 5:31:
  - 1. Mặt trời mọc có nghĩa là nó chiếu sáng rực rỡ, sáng chói, và vinh hiển; nếu tất cả các Hội thánh đều kinh nghiệm những quyết tâm, những tra xét, và mọc lên để chiếu sáng như mặt trời, thì chắc chắn họ sẽ vui hưởng Chúa là chiến thắng của họ.
  - 2. Những người đắc thắng được tái cấu tạo Đấng Christ chữa lành là Mặt trời công chính sẽ chiếu ra giống như mặt trời trong vương quốc của Cha họ—Ma. 4:2; Lu. 1:78-79; Mat. 13:43.